

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120248872
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120248872.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, proti žalovanému C. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. U. XX, XXX XX R. nad R., o zaplatenie sumy 1.198,38 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 7Csp/34/2020-115 zo dňa 3. júla 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 7Csp/34/2020-115 zo dňa 3. júla 2020 v časti prvej výrokovej vety, ktorou žalovanému povolil splátky m e n í tak, že žalovanému p o v o ľ u j e splátky vo výške á 69,40 Eur mesačne, ktoré je povinný žalovaný zasielať k rukám žalobcu, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia s tým, že omeškanie s plnením č o i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 7Csp/34/2020-115 zo dňa 3. júla 2020 v tretej výrokovej vete m e n í tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 7Csp/34/2020-115 zo dňa 3. júla 2020 prvou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi istinu vo výške 920,78 Eur, spolu s úrokom z omeškania 5 % p.a. zo sumy 2.089,60 Eur od 30.04.2019 do 07.11.2019, 5 % p.a. zo sumy 1.406,58 Eur od 08.11.2019 do 09.12.2019, 5 % p. a. zo sumy 1.337,18 Eur od 10.12.2019 do 09.01.2020, 5 % p.a. zo sumy 1.267,78 Eur od 10.01.2020 do 06.02.2020, 5 % p.a. zo sumy 1.198,38 Eur od 07.02.2020 do 03.03.2020, 5 % p.a. zo sumy 1.128,98 Eur od 04.03.2020 do 03.04.2020, 5 % p.a. zo sumy 1.059,58 Eur od 04.04.2020 do 06.05.2020, 5 % p.a. zo sumy 990,18 Eur od 07.05.2020 do 03.06.2020, 5 % p.a. zo sumy 920,78 Eur od 04.06.2020 až do zaplatenia, na ktorú sumu súd žalovanému povolil splátky vo výške á 69,40 Eur mesačne, ktoré je povinný žalovaný zasielať k rukám žalobcu, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného vyrovnania. Druhou výrokovou vetou konanie v časti uplatneného nároku na úhradu sumy 277,60 Eur zastavil a treťou výrokovou vetou žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa svojou žalobou domáhal zaplatenia istiny 1.198,38 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaným dňa 28.01.2016.

3. Po vykonaní dokazovania súd prvej inštancie mal aktívnu legitímáciu na strane žalobcu preukázanú zo zmluvy o postúpení pohľadávky, uzatvorenej v zmysle § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka zo dňa 29.04.2019, Súd prvej inštancie mal preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere registrovanú pod číslom XXXXXXXXXXXXXXXX dňa 28.01.2016. Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v celkovej výške 3.000,-- Eur, záväzok žalovaného spočíval v pravidelných úhradách vo forme mesačných splátok až do úplného vyrovnania poskytnutých finančných prostriedkov pri počte splátok 89, pri výške splátky á 64,90 Eur. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 08.11.2017 vyzval žalovaného na úhradu celej zostávajúcej dlžnej čiastky, v tom čase vo výške 2.089,60 Eur z dôvodu zosplatnenia zostávajúcej výšky nesplatených finančných prostriedkov pre porušenie zmluvných podmienok žalovaným. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 28.01.2016 dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej bol právny predchodca žalobcu oprávnený vyzvať platiteľa mzdy žalovaného na úhradu dojednanej výšky splátky 64,90 Eur.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že v priebehu konania žalobca podaním zo dňa 05.05.2018 o vzal žalobu v časti uplatneného nároku na finančné plnenie istiny v sume 208,20 Eur späť. Žalobca podaním zo dňa 23.06.2020 vzal v priebehu konania žalobu späť vo výške 69,40 Eur. Žalobca teda v priebehu konania vzal žalobu späť v časti uplatneného nároku na finančné plnenie 277,60 Eur.

5. Po preskúmaní veci súd prvej inštancie zistil, že v zostávajúcej časti uplatneného nároku žalobcom podľa poslednej úpravy petítu žaloby, v sume 920,78 Eur a príslušenstva uplatneného nároku vo forme istiny žalovaný uznal nárok žalobcu čo do dôvodu, aj čo do výšky. V tomto smere súd prvej inštancie ako o nesporných skutočnostiach ďalšie konanie nevykonal. Na základe uznania uplatneného nároku žalovaným súd prvej inštancie priznal uplatnený nárok po čiastočnom späťvzati žalobcovi, vrátane príslušenstva v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka, v náväznosti na nariadenie vlády SR 87/95 Z. z. § 3.

6. Súd prvej inštancie na strane žalovaného zistil na základe dokazovania osobitné dôvody pre povolenie splátok na istinu a úrok. Tieto videl predovšetkým vo výške dosahovaného zárobku samotným žalovaným, ktorý podľa potvrdenia o výške dosahovaného príjmu dosahuje v sume 600 Eur netto. Žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľného majetku, ani hnuteľného majetku väčšieho rozsahu. V spoločnej domácnosti žije so svojou matkou. Má ďalšie dve vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom so stanovenou výškou vyživovacej povinnosti á 130,-- Eur mesačne. Vzhľadom na osobné a majetkové pomery žalobcu, súd prvej inštancie tomuto priznal nárok na úhradu žalovanej istiny vo forme splátok.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Z vykonaného dokazovania, a to potvrdenia o výške dosahovaného príjmu za posledné obdobie u žalovaného mal súd prvej inštancie preukázané, že tento dosahuje jediný príjem zo závislej pracovnej činnosti vo výške á 600,-- Eur netto. Nie je vlastníkom nehnuteľností, ani hnuteľného majetku. V spoločnej domácnosti žije so svojou matkou, má ďalšie dve vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom. Zároveň konštatoval pri zohľadnení sociálneho aspektu na strane žalovaného, ktorý odôvodňuje postup podľa § 257 Civilného sporového poriadku, že v čase podania žaloby, t.j. 18.05.2020 žalovaný počas obdobia polroka spätne plnil dohodu uzatvorenú s právnym predchodcom žalobcu, a to dohodu o zrážkach zo mzdy, čo jednoznačne dokazuje potvrdenie o výške dosahovaného príjmu žalovaného za obdobie ostatného polroka, čiastočne okrem dojednaných splátok plnil nad rámec splátok, a to i vo výške 10 násobku splátky. Podľa názoru súdu prvej inštancie v čase podania žaloby zo strany žalobcu nebol dôvod na uplatnenie svojho nároku súdnou cestou. Všetky tieto okolnosti súd prvej inštancie vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti prvej výrokovej vety, ktorou zaviazal žalovaného k úhrade priznanej sumy formou pravidelných mesačných splátok vo výške 69,40 Eur a proti tretej výrokovej vety podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súhlasí s postupným plnením súdom priznanej sumy vo výške 920,78 Eur s príslušenstvom v pravidelných mesačných splátkach po

69,40 Eur, avšak v tejto súvislosti vyslovil názor, že takýto spôsob zaplatenia dlhu žalovaným považuje za spravodlivý len za súčasného rozhodnutia, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, pričom poukázal na znenie § 232 ods. 4 CSP. Podľa názoru žalobcu absencia rozhodnutia, že omeškanie žalovaného s plnením splátky malo za následok splatnosť celého dlhu vo výroku rozhodnutia v napadnutej časti spôsobuje značnú nerovnováhu pri realizácii jeho práva v rámci vymožiteľnosti pohľadávky priznanej súdom prvej inštancie, nakoľko v prípade, ak žalovaný nebude pohľadávku v zmysle napadnutého rozsudku riadne a včas splácať, môže sa domáhať zaplatenia len tých splátok, ktoré už nadobudli splatnosť. Taktiež pri absencii tohto rozhodnutia je žalovaný oproti nemu vo výhodnom postavení, nakoľko nie je pod hrozbou splatnosti celého dlhu nútený plniť splátkový kalendár a v prípade jeho nedodržiavania sa nemôže domáhať zaplatenia celého dlhu.

9. Žalobca ďalej v odvolaní vyjadril svoj nesúhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Napadnutú časť rozhodnutia považoval za nepreskúmateľnú, nakoľko argumentácia súdu prvej inštancie obsiahnutá v odôvodnení tohto rozhodnutia je všeobecná, bez špecifikácie úvah súdu prvej inštancie, ktoré v tomto konkrétnom prejednávacom prípade viedli k aplikácii § 257 CSP, ktorého aplikácia prichádza do úvahy len výnimočne a ktorého aplikáciu musí súd aj náležitým spôsobom v odôvodnení rozhodnutia zdôvodniť. Z napadnutého rozhodnutia mu nebolo zrejmé, akými úvahami sa súd prvej inštancie uberal, resp. akými skutočnosťami mal za preukázané, že v danom prípade došlo k naplneniu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré je dôvodné nepriznať úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/98/2017 zo dňa 31.01.2019 a sp.zn. 4Cdo 90/2013 zo dňa 22.08.2013. Ďalej uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania sa nestotožňuje, nakoľko v danom prípade neexistovali dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by úspešnému žalobcovi nemal byť priznaný nárok na náhradu trov konania. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie v posudzovanom prípade skúmal len majetkové a sociálne pomery žalovaného, pričom opomenul prihliadnuť na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný si bol vedomý existencie svojho záväzku, na čo bol pred podaním žaloby upozornený tak zo strany žalobcu, ako aj jeho právneho zástupcu viacerými výzvami. Svoj nárok si uplatnil dôvodne a vo veci vykonal a následne si uplatnil len úkony právnej služby, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Preto mal za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nakoľko vo veci neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné nepriznať úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalovanému povolí splácanie sumy vo výške 920,78 Eur s príslušenstvom v pravidelných mesačných splátkach po 69,40 Eur s tým, že súčasne rozhodne, že omeškanie žalovaného s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a zároveň žalobcovi prizná proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu vyjadrenie podané nebolo.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej výrokovej vety v časti povolenia splátok a v napadnutej časti tretej výrokovej vety podľa § 388 zmenil.

12. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že v predmetnom spore žalobca sa žalobca proti žalovanému žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 21.02.2020 domáhal zaplatenia sumy 1.198,38 Eur s príslušenstvom na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úverX. uzavretej medzi právny predchodcom žalobcu Home Credit Slovankia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalovaným dňa 28.01.2016. Právny predchodca a žalovaný zároveň dňa 28.01.2016 uzavreli Dohodu o zrážkach zo mzdy. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.05.2020 (č.l. 73 až 74 spisu) žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 208,20 Eur späť z dôvodu, že po podaní žaloby žalovaný dňa 03.03.2020 uhradil sumu 69,40 Eur, dňa 03.04.2020 uhradil sumu 69,40 Eur a dňa 06.05.2020 uhradil sumu 69,40 Eur. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.06.2020 žalobca vzal žalobu čiastočne späť v časti

uplatnenej istiny vo výške 69,40 Eur z dôvodu, že dňa 03.06.2020 od žalovaného prijal platbu vo výške 69,40 Eur. Rozsudkom sp.zn. 7Csp/34/2020-115 zo dňa 3. júla 2020 súd prvej inštancie prvou výrokovou vetou žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi istinu vo výške 920,78 Eur s príslušenstvom a žalovanému povolil splátky vo výške 69,40 Eur mesačne, ktoré je žalovaný povinný zasielať k rukám žalobcu počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania, druhou výrokovou vetou konanie v časti uplatneného nároku na úhradu sumy 277,60 Eur zastavil a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

13. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

14. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku v prípade, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné splátky, súd môže rozhodnúť tak, že v prípade, že žalovaný sa dostane do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, má za následok splatnosť celého plnenia.

15. Po preskúmaní veci sa odvolací súd stotožnil s názorom vysloveným žalobcom v odvolaní, že v prípade, ak by sa v predmetnej veci žalovaný dostal do omeškania s platením splátok povoleným súdom prvej inštancie v napadnutej časti rozsudku, žalobca sa proti žalovanému dostane do nerovnoprávneho postavenia, pretože tým, že súd prvej inštancie povolil splácať splátky po 69,40 Eur mesačne až do úplného vyrovnania by každé jedno plnenie nadobúdalo vykonateľnosť osobitne uplynutím paričnej lehoty plynúcej od splatnosti konkrétnej splátky a žalobca by sa tak pri nesplnení si povinnosti splácať dlh v splátkach riadne a včas mohol domáhať len vo vzťahu k splatným splátkam, pričom žalovaný by sa týmto spôsobom dostal do výhodného postavenia v prípade, že by prestal riadne a včas plniť splátky. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že tým, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nerozhodol tak, že omeškaním žalovaného s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia došlo k značnej nerovnováhe medzi právami žalobcu a žalovaného.

16. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana, ktorá v konaní, spravidla v spore, uspela, má zásadne, právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Citované ustanovenie § 255 ods. 1 CSP vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia v ust. § 256 ods. 1 CSP. Výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok je ustanovenie § 257 CSP, ktoré umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa strane, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní, či sú v konkrétnej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada jednak k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán konania, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku, k postoju strán v priebehu konania a pod. (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. M Cdo 14/99, uverejnené ZSP č. 1/2000 a prispôbené novej právnej úprave).

21. Odvolací súd po preskúmaní dôvodov odvolania proti výroku o nároku na náhradu trov konania zistil, že v predmetnej veci pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikácia ust. § 257 CSP neprichádza do úvahy a dôvody, ktoré súd prvej inštancie považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, nie je možné považovať za také, ktoré by odôvodňovali výnimočné použitie tohto ustanovenia. nakoľko to neodôvodňujú pomery strán a okolnosti prípadu. Keďže súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel, odvolací súd nepovažoval za správny názor súdu prvej inštancie, že v čase podania žaloby na strane žalobcu neexistoval dôvod na uplatnenie jeho nároku súdnou cestou. Preto túto okolnosť nie je možné považovať za okolnosť, ktorá by odôvodňovala použitie § 257 CSP pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi podľa § 257 CSP.

22. V predmetnej veci žalobca vzal čiastočne žalobu späť z dôvodu, že žalovaný po začatí konania žalobcovi uhradil spolu sumu 277,60 Eur. Z uvedeného teda je zrejmé, že z procesného hľadiska zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 277,60 Eur zavinil žalovaný. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu aj v zostávajúcej časti uplatnenej istiny vo výške 920,78 Eur. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobcovi v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

23. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej výrokovej vety v časti povolenia splátok a tretej výrokovej vety nie je správny, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v tejto napadnutej časti podľa § 388 CSP v napadnutej časti prvej výrokovej vety, ktorou žalovanému povolil splátky zmenil tak, že žalovanému povolil splátky vo výške á 69,40 Eur mesačne, ktoré je povinný žalovaný zasielať k rukám žalobcu, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a v napadnutej tretej výrokovej vete zmenil tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v nadväznosti na § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní úspech plnom rozsahu. Odvolací súd preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

25. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

26. Rozsudok bol jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).